

Discurs de Joaquim Monturiol en l'entrega del premi Ales a la Cultura a Àngel Girona

Olot, 5 de maig de 2007

Avui tenim el goig de fer el lliurament de les Ales a la Cultura a un altre olotí de soca-rel, l'Àngel Girona.

Les Ales a la Cultura són un acte senzill, però conscient i convençut, de reconeixement a una tasca de suport a l'activitat cultural de la nostra ciutat. Una activitat ben viva gràcies a persones com l'Àngel Girona i a moltes altres que treballen des de l'anonimat en favor d'aquest enriquiment cultural d'Olot.

Avui tinc el plaer i l'honor de poder fer aquesta presentació de l'Àngel Girona i de la seva activitat cultural. No pretenc fer-ne, ni de bon tros, una biografia perquè ja hi haurà, de ben segur, qui s'encarregarà de fer-la en el moment que correspongui. Ara bé, sí que voldria fer un petit repàs a algunes de les moltíssimes activitats culturals en què l'Àngel Girona ha participat i que el fan mereixedor de rebre, avui, aquest guardó de reconeixement ciutadà.

L'Àngel, com la resta dels qui han rebut fins ara les Ales a la Cultura, s'ha caracteritzat per no tenir mai un no per a ningú. S'ha esmerçat i implicat en cos i ànima en aquells projectes que ha cregut que contribuïen a enriquir, mantenir o difondre el nostre patrimoni cultural.

Podríem arribar a dir que ha fet una mica de tastaolletes, en el bon sentit de la paraula, experimentant en diferents camps i aportant-hi sempre el millor que ha pogut. Si haguéssim de definir-lo en una sola paraula, potser hauríem d'escollir la d'activista cultural, en el sentit que sempre ha estat activament emprenedor, activament participatiu, activament defensor de les nostres tradicions i activament promotor de noves iniciatives i projectes culturals.



Font: La Comarca

L'Àngel Girona va néixer a Olot el 3 d'octubre del 1958.

Ha heretat dels seus pares dos conceptes ben importants en la seva manera de ser. Si parlo de la seva mare, permeteu-me una petita llicència dialectològica i que us ho digui com tocaria: "Si parli de sa seu mare, filla de Cadaqués, vos he de dir que n'ha heretat l'essenci del nós amb nós", una màxima de la gent de Cadaqués que ha fet possible conservar es parlar salat, sa distinció, la cultura i sa tradició d'aquest antic poble fins as nostros dies. L'Àngel ha aplicat el nós amb nós a sa seua ciutat d'Olot,

Discurs de Joaquim Monturiol en l'entrega del premi Ales a la Cultura a Àngel Girona

procurant mantenir ben vives ses seues tradicions populars i es seus elements patrimonials.

Si parlo del seu pare, alacantí de naixement, n'ha assumit la responsabilitat, la perseverança, la seriositat per tirar endavant els diversos projectes en què s'ha implicat, el compromís d'arribar fins al final i de treballar de valent per tal que les coses surtin bé. En definitiva, com passa quasi sempre, una barreja que ha permès tenir un Àngel Girona com el que tenim.

Per fer un breu repàs d'algunes de les activitats en què ha pres part, podria esmentar que l'any 1985 col·labora en el llibre *Mostrari fantàstic*, sobre la faràndula de la Garrotxa, en un moment que va resultar crucial i definitiu per retornar a la faràndula el sentit de patrimoni històric popular i passar a ser el pal de paller de les nostres Festes del Tura. També, l'any 1980, va contribuir, juntament amb la Teresona Planagumà (malauradament desapareguda) i altres persones, a intentar recuperar el tradicional Ball del Xai Be, un ball que es va fer un parell d'anys, però que no va arribar a mantenir-se. Ara, més de vint anys després, aquella perseverança de l'Àngel que comentava abans ha permès novament, amb la col·laboració de l'Esbart d'Olot, recuperar aquest ball tradicional d'Olot, el passat dissabte de Pasqua.

També, de 1985 a 1995, va ballar els gegants. Va participar en l'organització dels actes del centenari dels nostres gegants, celebrat el 1989. Va proposar, juntament amb altres geganteres, la recuperació del ball vell dels gegants d'Olot, de manera que, des d'aleshores, sempre gaudim dels dos balls a plaça, el vell i el nou. També van proposar el ball nocturn per tancar les Festes després dels focs i la processó fins al Tura per cantar els goigs i cloure la festa major; sens dubte, un dels actes més emblemàtics de les nostres Festes del segle XXI.

Però, si parlem de faràndula, també hem de parlar de Cavallets, del Pollastre, del Conill, de l'Àliga, de la Cabreta i, sobretot, del Drac del Carme.

I ara que he esmentat el Drac del Carme, vull fer esment d'un altre olotí que en aquest cas fou mereixedor de la Medalla de la Ciutat i que va deixar una bona petja en la personalitat de l'Àngel, el pare Jaume Llagostera. Avui, l'Àngel i altres companys vetllen perquè aquesta petja del pare Jaume no s'esborri i per fer realitat alguns dels seus somnis, tant a Olot com a Resplendor, al Brasil.

Prengué part activa durant diversos anys en la Comissió de Festes del Tura on féu aportacions i participà com a delegat en representació de la ciutat (amb la Magda Pujolàs) en un congrés que es féu a Gràcia, l'any 1999, sobre Festes Majors d'Interès Tradicional com les de Gràcia, els



Discurs de Joaquim Monturiol en l'entrega del premi Ales a la Cultura a Àngel Girona

Sanfermines, Moros i Cristians, la Patum de Berga, les Enramades d'Arbúcies, la Semana Grande de Sant Sebastià, etc.

De pic o de palada, també passa pel CBO i per la seva junta directiva.

També forma part d'un grup de grallers que, amb el temps, deriva en un grup d'animació anomenat El Tren d'Olot, amb en Mayans i l'Oller. Tot seguit, en sorgirà el grup de música tradicional El Til·ler, que recupera cançons del Cançoner de Batet. Amb el temps i la gent que l'envolta, surt també la idea del Cornamusam, en el qual participa en els primers anys.

Podríem esmentar la participació en els famosos viacrucis, amb molts dels aquí presents, pels hostals emblemàtics d'Olot, avui gairebé desapareguts: can Xalegre, ca la Basca, ca la Bouera, els Canaris, el Ferrer del Mas, etc.

Ha contribuït a difondre i recuperar les tonades, melodies i lletres més tradicionals que corrien el perill de quedar oblidades. Per això, més recentment, amb en Joan Oller, va fer possible, el 2001, el llibre i disc *Cançons d'Olot, a les 7 per als que tinguin set*, editat per Ràdio Olot i Llibres de Batet.

No podem oblidar, tampoc, la seva participació a les activitats de l'Orfeó. De fet, hi va començar a col·laborar per fer el Christus i resulta que encara hi és. D'aquesta implicació que va començar fent el Christus, passem a trobar-lo fent una mica de tot a l'entitat: cursets de cançons populars i de Nadal, teatre, recitals i, especialment, el tradicional recital eròtic que es fa, amb gran èxit, per Carnaval, juntament amb el Quadre de veus de Ràdio Olot, del qual l'any que ve ja es farà la desena edició.

Ara, fa temps que està immers en un munt de partitures, lletres i notacions de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya amb l'objectiu de recuperar aquelles tonades de la nostra comarca. L'encoratgem a seguir treballant en aquesta línia.

En fi, penso que fins aquí ja és suficient per fer aquesta pinzellada ràpida a l'activitat cultural realitzada per l'Àngel i a la seva persona. Ell sempre diu i repeteix que ha tingut la sort de trobar gent amb ganes i empena al seu voltant per tirar endavant els projectes en què ha pres part. De fet, també sol dir, sovint, aquesta frase:

"Jo sempre escolto la gent que és més intel·ligent que jo, per tant, escolto tothom".

Bé, no m'allargaré més perquè tampoc es tracta, com he dit al principi, de fer cap biografia de l'Àngel Girona. Les Ales a la Cultura són un reconeixement honorífic de la ciutat vers aquells ciutadans que s'han destacat per la seva activitat cultural, però no només per la seva activitat passada o present, sinó, sobretot, un estímul perquè continuïn ben actius en aquest camí que enriqueix les persones i contribueix al patrimoni social i cultural de la ciutat d'Olot.

Àngel, moltes gràcies per tot el que has donat a la ciutat i per tot el que encara ens has de donar.

Felicitats!

Joaquim Monturiol i Sanés